

BEKIM
SEJRANOVIC
TVOJ SIN
HUCKLEBERRY
FINN

Tvoj sin Huckleberry Finn

Bekim Sejranović

Download now

Read Online ➔

Tvoj sin Huckleberry Finn

Bekim Sejranovi?

Tvoj sin Huckleberry Finn Bekim Sejranovi?

Matori, pripovjedačev otac, teško je bolestan, prije smrti dolazi iz Australije u Brčko vidjeti sina s kojim je cijeli život u zategnutim i kompliciranim odnosima. Njegov sin je pisac koji se iz Osla vratio u Brčko i živi u brodicu na rijeci – plovi, ponekad piše i redovito se drogira. Otac mu kupuje veći, ali stari brod koji zajedno pokušavaju obnoviti, a u tome im pomaže Crnac, pišačev prijatelj i riječni krijumčar.

Matori se jednog jutra nije vratio s novog ribolova. Sin se boji da se dogodilo najgore, pa krene obilaziti savske ade i ribičke loge, traži Matorog i istovremeno ga je strah onoga što će naći pa se neprestano puca svojim 'koktelima'. Tijekom potrage pripovijeda nam povijest kompleksnog odnosa s ocem, ali i druge ključne trenutke svog života, kao i svoju najveću riječnu avanturu, plovidbu Savskom bubom, s Norvežaninom Petterom i Japancem Mokuom, od Brčkog do Crnog mora. Bekim Sejranović napisao je fascinantniji roman o životu na rijeci, prvi takav na ovim prostorima, pa posveta Marku Twainu nije nimalo slučajna. To je istovremeno i roman o potrazi za vlastitim identitetom, roman o odrastanju odnosno odbijanju da se odraste, roman o odnosu oca i sina, ljubavni roman, i na kraju, roman o drogiranju i borbi s ovisnošću, također prvi takav na ovim prostorima.

Zadnjih godina jedan drugi Norvežanin, Karl Ove Knausgaard, postao je svjetska književna zvijezda opisujući do najsitnijih i najintimnijih detalja svoj život, pritom nimalo ne štedeći ni sebe ni svoju obitelj. Sejranović radi slično, samo što je njegov roman beskompromisniji, iskreniji, kompleksniji, uzbudljiviji, autoironičniji, duhovitiji..

Tvoj sin Huckleberry Finn Details

Date : Published 2015 by V.B.Z.

ISBN :

Author : Bekim Sejranović

Format : Paperback 336 pages

Genre : Travel, Nonfiction, Contemporary

 [Download Tvoj sin Huckleberry Finn ...pdf](#)

 [Read Online Tvoj sin Huckleberry Finn ...pdf](#)

Download and Read Free Online Tvoj sin Huckleberry Finn Bekim Sejranović

From Reader Review Tvoj sin Huckleberry Finn for online ebook

Vanja Šušnjar ?ankovi? says

Vrlo punokrvno, slikovito, neposredno i živo pripovijedanje, imate utisak da sve vrijeme zapravo sjedite pored autora/protagoniste i slušate njegove dogodovštine. Štaviše, na momente kao da i sami putujete brodicom, osjetite njeno lagano ljuljanje, zatezanje kože nakon kupanja, miris hašiša, mokro lišće i granje pod nogama nakon kiše, ?ujete lavež pasa u daljini ili zaškiljite gledaju?i udaljena svjetla s obale,.. Dakle, taj ton i stil kojim ga postiže su više nego izvanredni i, rekla bih, definitivno najja?i adut Sejranovi?evog pisanja. Uz sve to, ova avanturisti?ka knjiga obiluje vrlo plasti?nim opisima i prodornim zapažanjima kako same prirode (koji su pritom vrlo zanimljivi i umjereni tako da ne smaraju), tako i ljudi (posebno Japanca i Matorog), ali i veoma ozbiljnim životnim temama. Svi?a mi se i svojevrsna informativnost ovog djela kada je u pitanju norveško društvo. Generalno me zanimaju razli?ite kulture, interkulturalna komunikacija, predrasude, a posebno te bogate skandinavske zemlje koje ujedno važe i za najsre?nije nacije. Me?utim, kad malo zagrebeš nai?eš na svašta, od dvostrukih aršina preko neskrivene diskriminacije, sve do neonacizma.

Nevjerovatno je koliko se Sejranovi? otvorio, piše krajnje iskreno, bez pardona i autocenzure, a pokrio je mnoge teme i pitanja. Doduše, neke je tek ovlaš dotakao, bude?i veliko interesovanje za njima me?u ?itaocima (mislim na sebe), ali ih nije dodatno obradio niti zatvorio i to mi je smetalo. Osim toga, mislim da se na momente baš rasplinuo, izgubio nit. Stekla sam utisak da je pisao baš za sebe, za svoju dušu, bez namjere da to (dobar urednik) malo dotjera. Meni li?no je preduga?ko i imao je mnogo digresija i lutanja koja ga odvuku od neke, meni "važnije" i prioritetnije teme. U jednom trenutku sam stalno ?ekala ho?e li se ve? jednom nešto konkretno po?eti dešavati, ali to je život u svom izvornom obliku i tako funkcioniše naša svijest i misli ska?u s jedne teme na drugu,.. Uostalom, i sam protagonista koji se istovremeno obra?a ?itaocima je prili?no nesre?en u tom periodu života koji opisuje, te takva je i ova knjiga.

Ina?e, roman je, ponovi?u, pisan toliko uvjerljivo da sve djeluje autenti?no i bez problema povjeruješ da je sve opisano ?ista istina. Autor to postiže i pisanjem u prvom licu, te koriš?enjem sopstvenog glasa, kao pisca koji razgovara sa ?itaocima, ali i koriš?enjem autobiografskog materijala. Meni je nedostajalo više tog odnosa s ocem, voljela bih da je to malo detaljnije analizirao jer na po?etku sam stekla utisak da ?e roman biti najviše upravo o tome (nije da to nedostaje u književnosti), ali kao da se u nekom trenutku predomislio i odlu?io to dublje ne ?a?kati. Sli?no radi i kad po?ne raspetljivati pri?u o svojoj dragoj, ubaci milion nekih sporednih pri?a, površno ih doti?u?i,.. Svi?a mi se kako piše o seksu. Ta?no ?u morati guglati onog porno glumca Woodman-a. :) Tako?e bi bilo interesantno ?itati o odvikavanju od droge. Mislim da je onaj dio sa ?etnicima malo naduvan (o?igledno se više dešavalo u njegovoj glavi nego na javi, doduše i sam autor priznaje koliko se neke stvari namjerno preuveli?avaju zarad same pri?e), ali me oduševljava njegova iskrenost u tim trenucima, priznaje i svoje slabosti i predrasude i paranoju i neprijatnost, pa i strah, na kraju krajeva.

Sve u svemu, knjiga koju definitivno ne?u zaboraviti i voljela bih još, samo malo sre?enije. ?ini mi se da je nemaran prema sopstvenom pisanju, tj. svom uspjehu kao pisca, ima ogroman potencijal prema kojem je bahat. Mislim da je od ovog materijala mogao napraviti više odli?nih knjiga.

Princess78 says

Ako je i mogu?e biti objektivan i re?i da je ovo po stilu vrhunsko djelo ex-Yu književnosti, to je teško ostati i

kad je rije? o glavnom liku. Nesiguran, ?esto neodgovoran, idealista, jedino ispunjenje nalazi u besciljnom lutanju i svijetu svojih fantazija do kojeg, on to ne krije, ?esto dolazi konzumiranjem raznih opijata koje je teško sve i nabrojiti. Takav kakav jest, ne trude?i se prikazati u boljem svjetlu i surovo iskren, on tjera i vas da u otprilike tristo stranica ovog romana preispitate sve stavove koje ste godinama gradili - kako one o naciji i pripadnosti, tako i o me?uljudskim odnosima, posebno partnerskim koji se neizostavno moraju tužno završiti, "ili raskidom ili ne?ijom smr?u", sve što nam ostaje je trenutak ili kratak period u kojem smo imali sve i bili na vrhuncu sre?e. Svoje trenutke sre?e on intenzivno proživljava u tri dana, koliko hronološki traje radnja romana. Zaglavljen negdje na Savi u svojoj brodici, on ?eka vijesti o svom ocu, ribaru, koji ima obi?aj loviti u blizini tokom tog kasnog ljeta kojeg provode zajedno. Negativan osje?aj vezan za oca tjera ga da poseže za tabletama i "džointom" uz pomo? kojih ponovo proživljava mnoge lijepe ali i teške trenutke koji su ga doveli da bude tu gdje je sad, neodlu?an kako o tome gdje se vratiti (saznajemo da život u Norveškoj ni blizu nije idili?an kako nam se ?ini), tako i o tome da li tražiti oca ili se prepustiti nekom stanju sli?nom meditaciji, u kojem zaboravljamo probleme : "svo znanje koje imamo o bilo ?emu nam je nametnuto", ostaju samo intenzivni doživljaji rijeke, šume, boja, ptica. Ili kako autor citira Twaina : "Kad nema rješenja, nema ni problema". Uvode?i nas polako u svoj svijet, on s nama dijeli svoje doživljaje od djetinjstva ?iji ga je kraj zatekao u izbjeglištvu do sadašnjosti s kojom se ne želi suo?iti, žele?i ostati vje?iti dje?ak baš kao Huckleberry Finn. A da li je taj dje?ak autor sam ili imaginarni lik to i nije najvažnije jer nas njegova neposrednost i otvorenost doti?e kao da njim razgovaramo, umjesto što ?itamo napisane retke. Ono što se mene osobno dotaklo kao pri?a "iz prve ruke" je opis putovanja na relaciji Sava - Crno more, koje se završilo negdje iza Beograda. Neobi?an trio: Bosanac, Japanac i Norvežanin doživljaju situacije kao iz viceva, ima tu i smijeha i suza ali se suo?avaju i sa tamnom stranom ina?e širokogrudnih Balkanaca, ali zatrovanih nacionalizmom i predrasudama. Tako na primjer, Bosanke izbjegavaju Japanca Mokuu kad je rije? o prisnijem druženju jer "šta ?e svijet re?i", ali se s puno truda namještaju ne bi li ispale u najljepšem svjetlu kad on upali kameru da snima dokumentarac. Srbijanci su širokogrudni i gostoljubivi, osim ako zaglavite na nekom otoku gdje "caruje" ?etni?ki vojvoda. Kako se ekipa snašla u toj situaciji, zahvaljuju?i "kapetanovoj" mo?i prilagodbe suzdržat ?u se da ne otkrijem. Ali kada on bude u situaciji da Japancu pokušava objasniti kako je korištenje pravih rije?i (hljeb umjesto kruh) doslovce od životne važnosti, ne možemo se oteti spoznaji koliko smo kao narodi duboko zaglibili u vlastitu ograni?enost i pri?e o naciji i herojstvu u kojem je samo naša strana ta koja zaslu?uje divljenje i hvalospjeve.. Pri kraju romana saznajemo rasplet ljubavne pri?e izme?u glavnog lika i njegove "drage", ?ijem je brodolomu možda i najviše presudila neodgovornost pa i sebi?nost onoga koji nam to sve pri?a otvoreno, bez uljepšavanja, krajnje iskreno. I opet su možda naše predrasude razlog zbog kojeg ga (u mom slu?aju) , možda i ne možemo shvatiti ili kada i to pokušamo, osje?amo ne više od sažaljenja. Ipak, eto i kada je sve izgubljeno ostaje ta ljeti bistra, na jesen mutna rijeka, mirna, spora, kao "žena u najboljim godinama". To je Sava u dijelu koji proti?e kroz Bosnu. To su sve rijeke koje se nikad ne ulijevaju ve? spajaju, baš kao ljudi koje sre?emo na ovom putu od Save do Dunava i još dalje, do Mississippija i Hackberry Finna, ovisno o tome dokle nas odvede vlastita mašta :)

Sonja says

Iako ga smatraju najboljim Bekimovim romanom, ne bih se složila.

Tvoj sin Haklberi Fin- nije najbolja knjiga za upoznavanje sa Bekimom Sejrani?em. Imam osje?aj da je depresivno stanje u kojem je knjiga pisana (ili bar dobro odglumljeno depresivno stanje) pretjerano i na momente iritantno. Tokom knjige imala sam osje?aj da je Bekimova želja da upravo želi da nam "ogadi" svoj lik. Svoj lik kao pisca, lik ili kao Bekima..to je ve? nejasno.

Nedostajalo mi je humora i re?enica koje režu, kao što je slu?aj sa romanima "Nigdje , niotkuda" , "Ljepši kraj" ili "Sandale".

Ljubavna frustracija, ili narkomanska kriza, ili...sve mi je bilo previše na 300 i nešto strana.

Nemam nikakvu povezanost sa rijekama, plovidbom i sl, pa mi mi nije igrao ni na tu kartu.

Sara Zovko says

Definitivno jedna od depresivnijih knjiga koje sam proitala u zadnje vrijeme.

Moram priznati, na trenutke me i žvcirala i došlo mi je da odustanem od itanja, ve? dugo nisam imala takav osje?aj prilikom itanja knjige.

Ali svakako, pravo osvježanje u gomili dosadnjikavih pisaca s našeg područja (?ast iznimkama), sirovo, iskreno i onako, baš udara ravno u glavu.

Cancerman says

Slobodno se prepustiti i utonuti u ovaj tugom, ljubavlju, avanturom i ponajviše drogom obojeni svet Bekima Sejranovi?a.

Duško says

Pravo malo remek delo, jedna od boljih knjiga i jedan od boljih pisaca post-jugoslovenske književnosti. Dve paralelne avanture, jedna o (ne)zgodama ispunjenom putovanju i traženju sebe, druga o gledanju u sebe i bežanju od onoga što se tamo nalazi. Spaja stare avanturisti?ke romane sa egzistencijalisti?kim preispitivanjima smisla života. Kao i svaki dobar roman, na nepretenciozan i nepateti?an na?in ispituje velike teme, (ne) mire?i se na kraju sa prolaznoš?u svake vrste. Balkanska 'Moja Borba' ma koliko se to Bekimu ne svi?alo.

Natalie says

Uvuče se ovaj tip pod kožu. Završila sam njegovu avanturu i sad mi žao jer ja bih još :) Pitam se što li radi ovih dana?! :D

Molecule says

"To je ono kad si i živ i mrtav.
I vječan i nepostojeci."

Lara says

baci me u depresiju

Zoran Herceg says

Pro?itao sa zakašnjenjem prije desetak dana.
I još uvijek me jede.
Još uvijek se pitam zašto ?itati ovakve knjige i krvariti?
I onda kažem sebi, zamisli kako je tek ON iskrvario?
Zašto krvari on? Zašto krvarim ja?
Zato što bi ina?e život bio možda veseliji, ali definitivno tuplji.

Iskrena književnost je definitivno moja klopka za majmune.

Mare GB says

Suvremeni roman u svakom smislu. Od na?ina pisanja, tematike, autobiografskih elementa, problematike. Roman je rascjepkan fragmentarno, miješa se prošlost i sadašnjost što u velikoj mjeri pridonosi autenti?nosti stanja svijesti pripovjeda?a koji je neprestano pod razli?itim utjecajima. No, ovo nije roman o štetnim utjecajima droge, o ljubavnim vezama, abortusima. Ne. Ovo je roman o životu koji takav na?in života podrazumijeva. Ovdje nailazimo na sve, od obiteljskih odnosa, preko ljubavnih(bra?nih) brodoloma do ludih tuluma. Ukratko bih knjigu opisala kao rock and roll.

„A ako nešto nije zapisano, nije se ni dogodilo, kažu. Ono što je zapisano je istina. I ako ste dok slušate ili ?itate neku pripovijest poput mnogih danas opsjednuti time je li rije? o istinitim doga?ajima, osje?ajima i rije?ima, morate shvatiti da istinitost nije stvar onoga tko pripovijeda, ve? onoga tko sluša, odnosno ?ita. (...) I što su pri?e nego fragmenti naših života podastri na stranicama knjige?”

Danilo says

Prelepa, sirova i surovo iskrena knjiga. Svaka re? prolazi kroz kožu i udara direkt u mozak/srce, kako kad. Iako ne pripadamo istoj genereaciji, pronašao sam se u gomili stvari, prepoznao dosta likova, a verujem da ?e i ostali, ipak svi mi sa ovih prostora delimo istu istoriju i sudbinu pa je to neizbežno.

Valentina says

Nije Mississippi, nego su Sava i Dunav.
Inspiriran jednim od glavnih likova Marka Twaina ,koji ga je oblikovao kao autora, Bekim lijepo pri?a pri?u o bosanskom Huckleberryju Finnu. Samo što ovaj bosanski nema 12 nego 40 godina i još uvijek ne želi odrasti.

Posveta je to rijeci Savi, pri?a o prijateljstvima, odnosu s roditeljima, tužnim ljubavima, ponekim psom, borbi s ovisnoš?u i potrazi za samim sobom i vlastitim identitetom. Bježe?i od civilizacije naš Huckleberry Finn želi osjetiti slobodu. Pritom se ?esto koristi, kako ih on naziva, "ljekovitim supstancama". Na rijeci nam

otkriva ?itav jedan svijet koji ?ine na neki na?in ljudi vezani uz rijeku, razni vlasnici brodica, ribari, ribi?i, vlasnici plove?ih restorana, ljubitelji prirode, krijum?ari, ratni veterani...

No, niti tu više nema kutka gdje bi se ?ovjek sakrio i bio na miru sam sa sobom. Uvijek se na?e netko tko ti, kako kažu u Bosni, "sjebe ?eif".

Ovo je moj prvi susret s nekim Bekimovim djelom, ali od prvih stranica pri?a me je toliko prožela, uljuljuškala sam se i osje?ala kao da mi je glavni lik dugogodišnji poznanik. Sam stil me je oduševio, "narodski", iskren, otvoren, ironi?an, duhovit. Pri?a lijepo te?e. Ali ima valjda nešto i u tome što svi mi volimo zaviriti u tu?i život. Jer roman je pun autobiografskih elemenata, štoviše, više je autobiografski s ponekim fikcionalnim fragmentima. Kako sam autor kaže, u pisanju voli koristiti vlastiti život, "negdje malo doda, a negdje oduzme".

Kao i glavni lik i sam autor je kupio vlastitu brodicu i uistinu krenuo ploviti prema Crnom moru. Kao i u romanu, o tome postoji dokumentarni zapis japanskog redatelja Moke Teraoka koji je plovio s njim.

Bekim me na trenutak vratio u vlastito djetinjstvo u Slavoniji. Kupali smo se kao klinci u toj istoj rijeci Savi i pecali na njezinim obalama. Puno godina kasnije, i stotinjak kilometara uzvodno, prve godine studentskog života provela sam upravo u zgradi pored same Save. A sada sam ga ?itala na obalama nekih drugih voda, onih morskih. Doista mi je bio ?eif zaploviti na ovo putovanje.

Super su mi momenti kada se autor osvr?e na druge autore i njihova djela, a ovaj roman vrvi njima, i to me oduševilo. Od neizostavnog Marka Twaina, Klaonice pet, Dostojevskog i Idiota, Andri?evih Znakova pored puta, Jergovi?a, Kerouaca, Mistera Noa i dalje...odli?na inspiracija za daljnje ?itanje ili podsje?anje na ve? pro?itano.

Daria says

Ovo je u stvari autobiografija Bekima Sejranovi?a, posve?ena velikim dijelom Bekimovom ocu. Doduše, svaka je njegova knjiga autobiografija. U ovoj je naglasak na ogromnoj koli?ini droge (?ak mu je uspjelo drogirati i bolesnog oca), alkoholu, ocu i rije?nom toku – toku života. Bekima ili voliš i razumiješ, ili ga ne voliš. Ja spadam u ove prve. Možda sam nekriti?na jer ga volim ?itati, pa mi je dobro sve što on napiše, a možda zaista i je dobro sve što on napiše. Još od "Nigdje, niotkuda" ja ga ?itam kao za?arana. Jednostavno je nemogu?e ostati ravnodušan spram ovolike koli?ine iskrenosti. Svakako ?u pratiti ovog brutalno iskrenog književnika s amputiranom patetikom i dalje jer kako on sam kaže " ?itav život je i onako klopka za majmune", zato ga provedimo uz dobre knjige.

Selma says

Bekim je napisao odličan roman u kojem se prepliće nekoliko velikih tema. Tu je priča o životu na rijeci, priča o traganju za samim sobom, smislom života koji prolazi i onoga što nas čeka, a nesebično prepričava i priče drugih ljudi koji dolaze i odlaze, neki su ostavili trag, a nekih se samo sjeti u rijetkim prilikama. Stvarno iznenađujuće dobra, ma odlična priča. Osjećaj kao da sjediš sa dobrim starim jaranom, a on priča i priča, ponekad zaboravi dokle je došao pa se vrati na početak, ili nastavi sa nekom drugom pričom i tako u krug. Ja sam oduševljena!
